

សេចក្តីផ្តើម

ច្បាប់

ស្តីពី

វិសោធនកម្មច្បាប់ ២៤៦ ច្បាប់ ២៥៥
ច្បាប់ ២៦៦ ច្បាប់ ៣២០ និងច្បាប់
៤៨៨ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

មាត្រា ២៤៦ តែមួយ៖ មាត្រា ២៤៦ (គោលការណ៍នៃការបញ្ជូនដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ ជាអាទិ៍) មាត្រា ២៥៥ (លក្ខខណ្ឌដើម្បីធ្វើការបញ្ជូនតាមការផ្សាយជាសាធារណៈ) មាត្រា ២៦៦ (សិទ្ធិពិនិត្យពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់តុលាការនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) មាត្រា ៣២០ (ពាក្យសុំឲ្យចេញដីកាសម្រេចជាសំភ័ស្តុតាង) និងមាត្រា ៤៨៨(ការរៀបចំការចែកចំណែក) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីត្រូវបានកែប្រែដូចតទៅ៖

មាត្រា ២៤៦ ថ្មី - គោលការណ៍នៃការបញ្ជូនដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ ជាអាទិ៍

- ១-ការបញ្ជូនត្រូវធ្វើដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានបញ្ញត្តិពិសេសនៅក្នុងច្បាប់។
- ២-កិច្ចការបញ្ជូនត្រូវធ្វើឡើងដោយក្រឡាបញ្ជី។
- ៣-ការបញ្ជូនត្រូវបានប្រតិបត្តិដោយបុគ្គលិកប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាសាលា ឬក្រឡាបញ្ជី។
- ៤-ក្នុងករណី ការបញ្ជូនមិនអាចប្រតិបត្តិបានតាមកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ នោះការបញ្ជូនអាចត្រូវបានប្រតិបត្តិដោយអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ឬតាមរយៈអង្គការសហប្រតិបត្តិការ ឬកងរាជអាវុធបន្ត។

មាត្រា ២៥៥ ថ្មី - លក្ខខណ្ឌដើម្បីធ្វើការបញ្ជូនតាមការផ្សាយជាសាធារណៈ

១-ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ ក្រឡាបញ្ជីអាចធ្វើការបញ្ជូនតាមការផ្សាយជាសាធារណៈបាន តាមពាក្យសុំដោយទទួលបានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ៖

- ក-ទោះបីបានខំប្រឹងប្រែងធ្វើការស្រាវជ្រាវរកលំនៅឋាន ឬទីសំណាក់របស់ភាគី ឬកន្លែងផ្សេងទៀតដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូនក៏ដោយ ក៏នៅតែរកមិនឃើញ។
- ខ-មិនអាចបញ្ជូន តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៥២ (ការបញ្ជូនបង្កប់កិច្ច និងការបញ្ជូនដោយទុកចោល) នៃក្រមនេះ។
- គ-មិនអាចធ្វើការបញ្ជូន តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៥៣ (ការបញ្ជូនដែលត្រូវធ្វើនៅបរទេស) នៃក្រមនេះបាន ឬត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា គ្មានលទ្ធភាពនឹងធ្វើបានតាមបញ្ញត្តិនោះ ក្នុងករណីដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូននៅបរទេស។
- ឃ-បានធ្វើការបញ្ជូនដោយប្រគល់ឲ្យក្រសួង ឬស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅបរទេសឲ្យធ្វើតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៥៣ (ការបញ្ជូនដែលត្រូវធ្វើនៅបរទេស) នៃក្រមនេះ តែមិនបានទទួលលិខិតបញ្ជាក់អំពីការបញ្ជូននោះ ក្នុងអំឡុងពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ចាប់តាំងពីពេលបញ្ជូននោះ។

២-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ បើយល់ឃើញថាចាំបាច់ ដើម្បីជៀសវាងការយឺតយ៉ាវក្នុងដំណើរការនីតិវិធី តុលាការអាចបង្គាប់ឲ្យក្រឡាបញ្ជីធ្វើការបញ្ជូនតាមការផ្សាយជាសាធារណៈបាន ទោះបីជាគ្មានពាក្យសុំក៏ដោយ។

ក-ការទាមទារចំពោះបុគ្គលដែលមានទីស្នាក់ការ ឬកន្លែងអាជីវកម្ម ហើយការទាមទារនោះ ទាក់ទងនឹងការងារនៃទីស្នាក់ការ ឬទីកន្លែងអាជីវកម្មនោះ៖ កន្លែងដែលមានទីស្នាក់ការ ឬទីកន្លែង អាជីវកម្មនោះ។

ខ-ការទាមទារឲ្យសងជាប្រាក់ដោយរូបិយណាតិ ឬមូលប្បទានប័ត្រ និងការទាមទារបន្ទាប់ បន្សំដែលទាក់ទងនឹងវត្ថុទាំងនេះ៖ កន្លែងដែលត្រូវសងរូបិយណាតិ ឬមូលប្បទានប័ត្រនោះ។

៣-សមត្ថកិច្ចដែលកំណត់តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ឬកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ គឺជាសមត្ថកិច្ច ផ្តាច់មុខ។

មាត្រា ៤៩៤ ថ្មី - ការរៀបចំការចែកចំណែក

១-បើមានមូលហេតុដែលចែងនៅចំណុចនីមួយៗ ខាងក្រោម តុលាការដែលត្រូវចែកចំណែកត្រូវកំណត់ កាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ហើយផ្តល់ដំណឹងអំពីពេលវេលា និងទីកន្លែងនោះ ទៅម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួល ការចែកចំណែក និងកូនបំណុល៖

ក-ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ ពេលដែលមូលហេតុនៃការធ្វើប្រាក់បានលក់ ក្នុងករណី ដែលមានការជូនដំណឹងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៤០០ (ការធ្វើប្រាក់ទុកនៅតុលាការដោយ អាជ្ញាសាលា) ឬពេលដែលមានការជូនដំណឹងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤០១ (ការជូនដំណឹងទៅសាលាដំបូង) នៃក្រមនេះ។

ខ-ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល និងសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត ពេលដែល បានធ្វើការធ្វើប្រាក់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ និងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤១១ (ការធ្វើប្រាក់ទុក ដោយកូនបំណុលទី ៣) និងមាត្រា ៤១២ (បណ្តឹងទាមទារប្រមូលបំណុល) ឬពេលដែលបានធ្វើការលក់ ដោយដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យលក់ តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១៣ (ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យលក់) ឬពេលដែល ប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ ត្រូវបានប្រគល់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤១៤ (ការអនុវត្ត ដីកាសម្រេចរឹបអូសសិទ្ធិទាមទារឲ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ) នៃក្រមនេះ។

គ-ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ពេលដែលមានការបង់ថ្លៃលក់តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤៤៧ (ការបង់ថ្លៃលក់) ឬពេលដែលដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់ បានចូលជាស្ថាពរ នៅក្នុងករណីដែល មានការស្នើសុំ ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ កថាខណ្ឌទី ៣ មាត្រា៤៤៧ (ការបង់ថ្លៃលក់) នៃក្រមនេះ។

ឃ-ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា ពេលដែលមានការបង់ថ្លៃលក់ ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃ មាត្រា ៤៧៩ (ការបង់ថ្លៃលក់) នៃក្រមនេះ។

២-នៅពេលដែលកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែកត្រូវបានកំណត់ហើយ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវដាស់តឿនម្ចាស់ បំណុលម្នាក់ៗ ឲ្យផ្តល់លិខិតគណនាអំពីប្រាក់ដើមនៃសិទ្ធិលើបំណុល ការប្រាក់ រហូតដល់កាលបរិច្ឆេទនៃការចែក ចំណែក និងសេហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត ទៅតុលាការដែលត្រូវចែកចំណែក ក្នុងអំឡុងពេល ១ (មួយ) សប្តាហ៍។